

Правен консултант

електронно списание

Брой за месец Май 2021 г.

Оформяне на захранване на каса от собственика на фирма

Въпрос: Има салдо по разчета на собственика на фирма, занимаваща се с услуги, за 2020 г. Няма никакъв документ за дадените пари от собственика, само ПКО захранване на каса със сума от 11300,00 лв. Колега твърди че по чл. 134 от ТЗ може да се направи парична вноска на собственика за финансиране на фирмата, но не го е направил и един РКО за върната сума от 1280,00 лв. към 31.12.2020 г. , и така салдото остава за 2021 г. в размер на 10020,00 лв. и от тук се създават неточностите. Дали това да се оформи като парична вноска по ТЗ чл. 134 за подпомагане на финансово състояние на фирмата или да се оформи като заем, даден от управителя? И в двата варианта, мисля, че следва фирмата да изплати лихви на собственика като приход и той в следваща година при връщане на тази сума трябва да я декларира с декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ?

Отговор на въпроса даде експерт Елена Илиева:

Съгласно чл. 134, ал. 1 и ал. 3 от ТЗ по решение на общото събрание за покриване на загуби и при временна необходимост от парични средства съдружниците могат да бъдат задължени да направят допълнителни парични вноски за определен срок. Допълнителните вноски са съразмерни на дяловете в капитала, ако не е предвидено друго. Допълнителните вноски не се отразяват в капитала на дружеството. За тях може да се уговори дружеството да плаща лихви.

Допълнителните парични вноски са един прост и удобен начин за финансиране на дружеството от неговите съдружници, като в повечето случаи се договаря за

вноските дружеството да не дължи лихви. За данъчни цели в административната практика на НАП се приема, че допълнителните парични вноски, когато са предоставени безлихвено или с лихвен процент, който се отличава от пазарните нива, попадат в обхвата на чл. 16 от ЗКПО, но не подлежат на регулация и не следва да бъдат обект на санкция поради особения характер на тези вноски и предвид факта, че те не са извършени в резултат на свободната воля на всеки съдружник. Предвид разписаната в ТЗ процедура е възможно в някои случаи за някои от съдружниците вноските да нямат доброволен характер.

Допълнителните парични вноски по чл. 134 от ТЗ попадат в обхвата на ЗОПБ и когато размерът им съгласно едно решение на общото събрание или едноличния собственик на капитала превишава сумата от 10 000 лв., те следва да бъдат предоставени и върнати по банков път. Другият вариант е да се вземат няколко решения за суми до 10 000 лв., платими в брой.

В конкретния случай е най-добре да обсъдите ситуацията с едноличния собственик на капитала и да установите от къде произхожда салдото. Ако това са парични средства, предоставени от собственика с цел финансиране оперативната дейност на дружеството поради липса на парични средства, най-удачният вариант би бил да се оформят допълнителни парични вноски по чл. 134 от ТЗ. Напомняме, че вноските не се отразяват на капитала на дружеството и подлежат на връщане, т.е. за счетоводни цели те се отчитат като задължение на дружеството към едноличния собственик, а не в собствения капитал, каквато погрешна практика съществуваше преди години.

Ако все пак се спрете на варианта „заем с лихва“, следва да имате предвид, че за данъчни цели следва задължително да определите пазарна лихва. Начисленият и неизплатен към 31.12. на годината лихвен разход е данъчно непризнат на основание чл. 42 от ЗКПО и подлежи на регулиране.

Условия за законосъобразност на обработването на лични данни

Въпрос: Въпросът е във връзка с Общия регламент за защитата на данните: необходимо ли е искането на съгласие от родител (настойник) за обработка на личните му данни при настаняване на дете под 14-годишна възраст в хотел? Имаме законово основание чл.116 (1) и (2) от Закона за туризма, но все пак, няма изрично уточнение, касаещо децата.

Отговор на въпроса даде доц. д-р Андрей Александров:

Общият регламент за защита на данните (ОРЗД), който започна да се прилага от 25 май 2018 г., не промени принципното положение, че обработването на лични данни е законосъобразното, ако е налице поне едно от следните условия:

- Субектът на данните е дал съгласие за обработването;
- Обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;
- Обработването е необходимо за спазването на законово задължение на администратора;
- Обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;
- Обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняване на официални правомощия на администратора;
- Обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора, освен когато преимущество пред тези интереси имат интересите или правата и основните свободи на субекта.

Оттук произтича и краткият отговор на така поставения въпрос: щом е налице друго условие за законосъобразност на обработването (в случая – изпълнение на законово задължение на администратора), изрично съгласие за такова обработване не е необходимо.

За пълнота може да се спомене още, че Регламентът не въвежда особено специфични нови правила, свързани с обработването на лични данни на деца. В разпоредбата на чл. 8 ОРЗД се засяга само един частен случай – когато обработването се основава на съгласие на субекта на данните (дете) и това съгласие се дава в онлайн среда, например за създаване на потребителски профил на Интернет сайт. Съгласието като условие за законосъобразност на обработването на данни извън електронната среда, и изобщо възможността за формиране на правновалидна воля от лицето, напр. за встъпване в договорни отношения, не са предмет на уредба в Регламента.

Второто уточнение, което може да се добави тук е, че често в практиката се допуска смесване между въпросите на съгласието и правото на информация. Независимо на какво основание са предприети действия по обработването на лични данни, субектът на данните винаги има правото да получи информацията относно това кой е администраторът на данните и как може да се свърже с него, какви са целите на обработването, предоставят ли се данните на други лица и т.н. (вж. чл. 13 от ОРЗД). Това не означава, че във всички случаи се изисква той да даде съгласието си за обработването на данните, а само, че има правото да получи информацията по посочените теми. В контекста на поставения тук въпрос, препоръчително е администраторът да се погрижи и да документира мерките, които е предприел в насока обезпечаване на правото на